

عملیات گشایش و تنزیل ال سی‌ها از پایان سال ۸۹ شروع و در اواسط تابستان ۹۰، با دستگیری سرکرده آنها، به پایان می‌رسد. اما ظاهراً وقتی این مسأله کشف شد، مشخص می‌شود برخی از ال سی‌های صادرشده از شعبه خوزستان بانک صادرات حتی در سیستم بانک ثبت نشده است. یعنی در زد و بندها و سوءاستفاده‌ای که در شعبه بانک صادرات انجام شده بود، ال سی صادر و در بانک هم ثبت نشده بود. ال سی‌ها در بانک‌های دیگری تنزیل شده بودند و حالا سر رسید آن فرارسیده بود، لذا باید بانک صادرکننده ال سی، یعنی بانک صادرات وجه آن را به بانک‌های تنزیل‌کننده مانند سامان، ملی و غیره می‌داد که در نهایت دارنده ال سی که حالا بانک تنزیل‌کننده بود وجه آن را دریافت کند

اطلاعات اشتباهی که خزانه را خالی نشان داد

گزارش خالی بودن خزانه اطلاعات اشتباهی بود که به رئیس دولت یازدهم ارائه شده بود که البته بعدها دیگر کسی آن را مطرح نکرد

می‌شود با خزانه خالی ۴۲ درصد بیشتر خرج کرد. در حالی که هم قانون کاملاً رعایت شود و هم هیچ بدهی به بدهی‌های کشور اضافه نشده باشد. لذا گزارش خالی بودن خزانه یک گزارش غلط بود که به رئیس دولت یازدهم ارائه شده بود که البته بعدها دیگر کسی آن را مطرح نکرد و حتی در اخبار شنیدیم که وزیر اقتصاد در گزارش خود به کمیسیون برنامه و بودجه در سال ۱۳۹۲ گفته است: «وضعیت خزانه عادی است.» زمانی که افزایش نرخ ارز اتفاق افتاد ما به عنوان دولت دهم منبعی استحصال نکردیم. اگرچه بخش عمده تبدیل نرخ ارز مرجع به مبادله‌ای از اواخر سال ۹۱ شروع شد ولی عملاً دریافتی‌های دولت از سال ۹۲ آغاز شد. یعنی نرخ ارز در مرکز مبادلات سال ۱۳۹۱ حدود ۲۴۰۰ تومان بود اما ارزیابی که در مرکز مبادله فروخته می‌شد ارزیابی پتروشیمی‌ها و یا متعلق به صندوق توسعه ملی بود و ربطی به خزانه نداشت. لذا ما از ارز ۲۴۰۰ تومانی برای دولت یازدهم فعالیتش را با دلار ۲۴۵۰ تومان شروع کرد. به عبارتی اگر ما یک دلار نفت می‌فروختیم ۱۲۲۶ تومان عایدی داشتیم، اما دولت یازدهم وقتی شروع به کار کرد به

خزانه گذشتیم غیر مستند و غیر فنی بودن این ادعا بیشتر مشخص شد. خزانه هیچ‌گاه پُر و هیچ‌گاه خالی نیست. خزانه یک مفهوم فنی است. منابعی وارد و منابعی خارج می‌شود و همیشه یک مانده‌ای دارد. زمانی که آقای روحانی در سال ۹۲ به عنوان رئیس‌جمهور مشغول کار شدند وضعیت خزانه به مراتب بهتر از زمان مشابه در سال ۹۱ بود. کما اینکه ذخایر کالاهای اساسی ما در بهترین وضعیت خود قرار داشت. بخشی از مابه‌التفاوت نرخ ارزی که باید گرفته می‌شد، به خاطر تأخیر ابلاغ قانون بودجه سال ۱۳۹۲، پس‌انداز شده بود. لذا چنین ادعایی به هیچ وجه صحت نداشت. درآمدهای عمومی کشور در سال ۹۱، ۱۰۶ هزار میلیارد تومان بود که با ۱۰۴ هزار میلیارد تومان خرج، صورت‌های مالی کشور بسته شد و دو هزار میلیارد تومان هم به سال ۹۲ منتقل شد. آقای روحانی در سخنرانی خود گفتند: «ما در سال ۹۲، ۱۴۸ هزار میلیارد تومان خرج کرده‌ایم.» اما دولت دهم در آخرین سال فعالیتش ۱۰۴ هزار میلیارد تومان خرج کرده بود یعنی دولت یازدهم در اولین سال فعالیتش ۴۴ هزار میلیارد تومان بیشتر هزینه کرده و ۴۲ درصد رشد منابع عمومی داشته است. چگونه

مختلفی از جمله بنده و رئیس‌جمهور، آقایان رستم قاسمی، غضنفری، بهروز مرادی، نیکزاد، بهمنی و فرزین از دولت و آقایان لاریجانی، ابوترابی، باهنر، مصباحی مقدم و توکلی از مجلس و تعدادی از اعضای دفتر رهبری حضور داشتند. معظم له در آن جلسه که در اواخر پاییز و یا زمستان ۹۱ و در آستانه تدوین قانون بودجه سال ۹۲ برگزار شد با بیان مقدمه‌ای قریب به مضمون فرمودند: «هدفمندی مانند یک ساختمان نیمه‌تمام است. اگر این ساختمان نیمه‌تمام را در برف و بوران رها کنید از بین می‌رود. ساختمان هدفمندی را رها نکنید، بلکه این کار را کامل کنید.» ایشان در ادامه باز قریب به مضمون فرمودند: «اگر بین دولت و مجلس اختلاف نظری در مورد کار وجود دارد هر دو طرف از مواضع خودشان تنازل کنند تا این کار انجام شود.» آقای احمدی‌نژاد بعد از

جلسه نخست کتاب محرمانه‌های اقتصاد ایران، نکات جالبی از شرایط اقتصادی کشور در زمان دولت‌های نهم و دهم را تشریح کرده و از طریق انجام گفت‌وگو با سیدشمس‌الدین حسینی، وزیر امور اقتصادی و دارایی دولت‌های نهم و دهم، تلاش کرده به برخی ابهامات مطرح شده در آن سال‌ها درباره تصمیمات اقتصادی دولت محمود احمدی‌نژاد پاسخ بگوید و از زوایای پنهان جریان‌های اقتصادی آن سال‌ها، پرده بردارد. در شماره امروز، حسینی توضیحات دیگری در اثبات خالی نبودن خزانه دولت دهم که به حسن روحانی برای تشکیل دولت یازدهم تحویل شده بود، ارائه داد.

گزارش مصباحی مقدم در جایی می‌گوید: «تیم اقتصادی احمدی‌نژاد می‌خواست با اجرای فاز دوم و پنج برابر کردن یارانه نقدی، مشایبی را رئیس‌جمهور کند که ما، در مجلس اجازه چنین کاری را ندادیم.» این نوع حرف‌ها، همان ادویه سیاسی است که به شما گفتم، وگرنه من حسینی یا فرزین یا بهروز مرادی به عنوان اعضای اقتصادی دولت، هیچ برنامه‌ای برای رئیس‌جمهور کردن مشایبی یا هیچ شخص دیگری ندا شتیم.

گفته می‌شد مقام معظم رهبری با اجرای فاز دوم هدفمندی مخالف بودند. شما این موضوع را تأیید می‌کنید. این مسأله کاملاً کذب است. اتفاقاً برعکس، در جلسه‌ای که در حضور مقام معظم رهبری تشکیل شد افراد

کتاب

اختلاس یا سوءاستفاده مالی؟

در اثنای کشف و شروع رسیدگی به تخلف بزرگ بانکی، خبرنگاری در سؤالش از من، از واژه «اختلاس» استفاده کرد. من آنجا تذکر دادم که انتخاب عنوان جرم، یک کار قضایی است. مگر قاضی به این پرونده رسیدگی و نوع جرم را مشخص کرده است که شما از عنوان «اختلاس» استفاده می‌کنید. آن زمان برخی این‌گونه تعبیر می‌کردند که چون این تخلف در دوره مسئولیت ما اتفاق افتاده است می‌خواهیم با تغییر عنوان جرم، مسئولیت خودمان را کم کنیم. در حالی که صحبت من، یک بحث دقیق و فنی بود که امروز نیز آن را تکرار می‌کنم. تخصیص عنوان مجرمانه به یک فعل، کاری قضایی است. حالا من از شما سؤال می‌کنم پس از بررسی پرونده آیا مقامات قضایی از عنوان اختلاس استفاده کردند؟